

Filip-Zieliński-Andrysiak

Status organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym po interwencyjnym odebraniu zwierzęcia.

Glosa aprobująca do uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.02.2020 r., sygn. akt II OPS 2/19

Streszczenie

W uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.2.2020 r., sygn. akt II OPS 2/19 orzeczono, że organizacja społeczna, której przedstawiciel interwencyjnie odebrał zwierzę na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, ma status strony. Część sądów administracyjnych przyznawała organizacji status strony, część podmiotowi na prawach strony, a część zupełnie odsuwała ją od postępowania. Autor niniejszej glosy zgadza się z rozstrzygnięciem uchwały. Krytyce poddane zostało jednak uzasadnienie. Status strony organizacji i jej interes prawny wywodzić należy z dualistycznego charakteru postępowania, czego Naczelny Sąd Administracyjny nie zrobił. Analizie zostały poddane także skutki orzeczenia, to jak ukształtowana została sytuacja właściciela, organizacji i samego zwierzęcia.

1. Wstęp

Glosowana uchwała dotyczy statusu organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym następczym po interwencyjnym odebraniu zwierzęcia na podstawie ustawy z 21.8.1997 r. o ochronie zwierząt¹. Konstrukcja postępowania *post factum* została wprowadzona w interesie odbieranych zwierząt, którym dzieje się krzywda wykluczająca zwłokę. Mechanizm ten uznawany jest za jeden z najważniejszych instrumentów ochrony zwierząt przed niehumanitarnym traktowaniem². Standardowa procedura jest jednak taka,

¹ Ustawa z 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 638), dalej jako „u.o.o.z.”.

² Na stanowisku takim stoi m.in. K. Kuszlewicz [w:] *Ustawa o ochronie zwierząt*. Komentarz, Warszawa 2021, Legalis, art. 7.

że najpierw wójt (burmistrz, prezydent miasta) po uzyskaniu informacji od podmiotów wskazanych w art. 7 ust. 1a u.o.o.z. wszczyna postępowanie i wydaje decyzję o odebraniu zwierzęcia. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu (art. 7 ust. 2 u.o.o.z.). Ustawodawca słusznie jednak uznał, że reakcja na przypadki skrajnego znęcania się nad zwierzętami nie może czekać na przeprowadzenie postępowania administracyjnego. Artykuł 7 ust. 3 u.o.o.z. pozwala więc na działanie przed wydaniem decyzji (w niecierpiącym zwłoki przypadku), gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu. Podmiotami uprawnionymi do interwencyjnego odebrania zwierzęcia ustanowiono policjanta, strażnika gminnego oraz upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. Charakter tego ostatniego w postępowaniu następczym stał się przedmiotem rozbieżności w orzecznictwie sądowym.

Uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.2.2020 r. o sygn. II OPS 2/19 ma znaczenie przełomowe³. Status organizacji pozarządowej w postępowaniu toczącym się na skutek interwencyjnego odebrania zwierzęcia przez upoważnionego przedstawiciela tej organizacji na podstawie art. 7 ust. 3 u.o.o.z. pozostawał do czasu jej wydania sporny. Rozbieżność w orzecznictwie była skrajna. Warto podać kilka przykładów. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu⁴ zrównał niejako podmioty uprawnione do odebrania zwierzęcia, nie przyznając organizacji społecznej uprawnień strony. Zwrócił jedynie uwagę na możliwość ubiegania się o status podmiotu na prawach strony. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11.7.2018 r.⁵ jednoznacznie uznał za błędne stanowisko o posiadaniu przez organizację społeczną interesu prawnego. Odmiennie zaś orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach⁶, dostrzegając w tym wypadku interes prawny organizacji społecznej. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 30.10.2018 r.⁷ uznał, że organizacja społeczna, której statutowym celem jest ochrona zwierząt, posiada w omawianym postępowaniu administracyjnym status strony. W orzeczeniu zwrócono

³ Por. także głosę do tej uchwały autorstwa E. Szewczyk, M. Szewczyk, *Status organizacji społecznej w postępowaniu prowadzącym do wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 in fine ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Glosa do uchwały NSA z dnia 24 lutego 2020 r., II OPS 2/19*, OSP 2020, nr 9, s. 141 i n., w której Autorzy analizują także normatywną treść zwrotu „odbiera mu zwierzę” użytego w art. 7 ust. 3 u.o.o.z.

⁴ Wyrok WSA we Wrocławiu z 3.1.2018 r., II SA/Wr 711/17, LEX nr 2450623.

⁵ Wyrok NSA z 11.7.2018 r., II OSK 1002/18, LEX nr 2564859.

⁶ Wyrok WSA w Kielcach z 15.03.2018 r., II SA/Ke 39/18, LEX nr 2473431.

⁷ Wyrok NSA z 30.10.2018 r., II OSK 2684/16, LEX nr 2591698.

jednakże uwagę na poważne konsekwencje finansowe, które mogą grozić podmiotowi w związku z wydaniem niekorzystnej dla niego decyzji⁸.

Naczelny Sąd Administracyjny stanął więc przed dylematem: czy organizacji należy przyznać status strony, podmiotu na prawach strony, czy nie przyznawać żadnego z wymienionych. Próżno szukać w tym obszarze wskazań ustawodawcy. Znaczenie kwalifikacji z perspektywy postępowania administracyjnego jest oczywiście ogromne.

Pobieżna choćby lektura rozdziału 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego⁹ wskazuje na niezwykle silną pozycję strony w postępowaniu. To zaspokojeniu praw strony ustawodawca dedykuje zasadę przekonywania, zasadę informowania, zasadę czynnego udziału¹⁰. To na rzecz strony rozstrzyga się wątpliwości w myśl art. 7a KPA¹¹. Podobnie wygląda sytuacja podmiotu na prawach strony, którym może stać się organizacja społeczna, na mocy art. 31 KPA, jeśli tak postanowi organ¹².

Nie sposób się zgodzić z odbieraniem organizacji prawa do jakiegokolwiek udziału w postępowaniu, poprzez próbę zrównania jej roli z rolą policji, która również może odebrać zwierzę. W pełni należy zgodzić się ze zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonym w głosowanej uchwale, że „W takim bowiem wypadku, policjant i strażnik gminny działają jako funkcjonariusze publiczni, natomiast takiego statusu nie posiada przedstawiciel organizacji społecznej.”¹³. Funkcjonariusz publiczny nie działa na własny rachunek. Wykonuje on zadania organu w jego imieniu, organizacja społeczna jest zaś podmiotem zewnętrznym.

⁸ O uchwale tej pisze m.in. K. Kuszelewicz [w:] *Ustawa...*, op.cit., art. 7.

⁹ Ustawa z 14.6.1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), dalej jako „KPA”.

¹⁰ Por. na temat zasad ogólnych wyznaczających przebieg postępowania administracyjnego m.in. J. Borkowski, A. Krawczyk w: *Prawo procesowe administracyjne. System Prawa Administracyjnego*, red. R. Hauser, Z. Niewiadomski, A. Wróbel, tom 9, Warszawa 2020, wyd. 4, s. 187 i n. oraz zasad wyznaczających treść rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej - tamże, s. 190 i n.

¹¹ Por. na temat zasady „przyjaznej interpretacji przepisów” (in dubio pro libertate) F. Elżanowski [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego*, red. R. Hauser, M. Wierzbowski, Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2021, Legalis, do art. 7a.

¹² Por. A. Nędzarek, *Znaczenie udziału organizacji społecznej w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób*, ZNSA 2014, nr 4, s. 29 i n.; *tenże*, *Formy udziału w postępowaniu administracyjnym organizacji społecznej jako przedstawiciela interesu społecznego*, ZNSA 2015, nr 5, s. 43 i n. Na temat zagadnienia warunków dopuszczenia organizacji społecznej do postępowania przed sądami administracyjnymi na podstawie art. 33 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi por. m.in. M. Szubiakowski, *Dopuszczenie organizacji społecznej do postępowania przed sądem administracyjnym w sprawach podatkowych*, ZNSA 2020, nr 2, s. 7-18.

¹³ Odmienne, E. Szewczyk, M. Szewczyk, *Status organizacji społecznej...*, op.cit., s. 144 i n., których zdaniem art. 7 ust. 3 u.o.o.z. nie przyznaje żadnego uprawnienia o charakterze materialnoprawnym organizacji społecznej. Zdaniem Autorów norma zawarta w art. 7 ust. 3 u.o.o.z. udziela organizacji społecznej władczej kompetencji do żądania określonego zachowania w charakterze wykonawcy zadania publicznego od podmiotu administrowanego (właściciela lub opiekuna zwierzęcia), a adresatem tej normy nie jest, jak przyjął NSA w głosowanej uchwale, ta organizacja społeczna, lecz właściciel lub opiekun zwierzęcia poddany przez ustawodawcę kompetencji organizacji społecznej przypisanej jej przez ustawodawcę.

Wójt (burmistrz, prezydent miasta), który nie zainicjował postępowania, prawdopodobnie nie posiada wystarczającej wiedzy na temat sprawy. Nie ma również tak dużych powiązań, jak z policją, którą jako część administracji zespolonej zdecydowanie łatwiej postrzegać jako związaną z wójtem niż pozarządową organizację społeczną, nie tylko niefigurującą w strukturach administracji, ale mogącą też być zwaśnioną z organem np. z powodu krytyki polityki gminy dotyczącej ochrony zwierząt. Przeciwnikiem deklaratoryjnej decyzji o czasowym odebraniu zwierzęcia jest jego zdeterminowany właściciel (opiekun). Oczywistym wydaje się więc, że organizacja musi mieć możliwość zaprezentowania swojego stanowiska i ułatwienia organowi realizacji zasady prawdy obiektywnej. Możliwość przedstawienia poglądu w sprawie przez organizację w trybie art. 35 § 5 KPA nie byłaby wystarczająca.

2. Rozstrzygnięcie Naczelnego Sądu Administracyjnego i jego ocena

Główną osią rozbieżności w orzecznictwie było jednak to, czy organizacji społecznej przysługuje status strony, czy jedynie możliwość starania się o status podmiotu na prawach strony, a taki status nie przysługuje jej z mocy prawa. Odpowiedź na powyższe pytanie sprowadza się w istocie do ustalenia czy organizacja ma w omawianym postępowaniu interes prawny. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16.2.2010 r. o sygn. I OSK 574/09¹⁴: „Jednostka ma interes prawny w postępowaniu, jeżeli pomiędzy jej sytuacją prawną, a przedmiotem postępowania istnieje - uzasadnione treścią normy prawa materialnego - realne i rzeczywiste powiązanie, czyniące ją <<zainteresowaną>> tym postępowaniem i w konsekwencji uprawnioną do udziału w nim w charakterze strony.” Organizacje występują zwykle jako podmioty na prawach strony, w trybie przewidzianym przez art. 31 KPA. Nie mają one w takiej sytuacji interesu prawnego, a interes społeczny. Wszczynają i dołączają do postępowań administracyjnych, aby działać w interesie ogółu, mimo że zapadające decyzje nie wpływają na ich prawa i obowiązki.

Analizę problematyki rozróżnienia na interes prawny i społeczny przeprowadził A. Matan, zwracając uwagę na to, że skutki decyzji administracyjnych mogą dotyczyć nie tylko stron postępowania, ale także innych osób fizycznych, prawnych i jednostek organizacyjnych¹⁵. W sytuacji więc, w której to uprawniony przedstawiciel organizacji społecznej na podstawie art. 7 ust. 1a u.o.o.z. informuje organ o niezgodnym z prawem traktowaniu zwierzęcia i organ

¹⁴ Wyrok NSA z 16.2.2010 r., I OSK 574/09, LEX nr 591290.

¹⁵ A. Matan, *Zasada uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli*, [w:] *Postępowanie administracyjne ogólne*, red. G. Łaszczyca, C. Martysz, A. Matan, Warszawa 2003, s. 116.

wszczyzna postępowanie w celu jego następczego odebrania, bezsprzecznym jest brak interesu prawnego po stronie organizacji. Powinna ona jednak w większości przypadków wnioskować o udział w postępowaniu jako podmiot na prawach strony i przedstawiać argumenty, które wcześniej spowodowały, że poinformowała ona organ o niezgodnym z prawem działaniu właściciela lub opiekuna zwierzęcia. Jeśli jednak postępowanie odbywa się dopiero po odebraniu zwierzęcia przez upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, sytuacja jest zupełnie inna.

Naczelny Sąd Administracyjny w głosowanej uchwale wskazał kilka argumentów przemawiających za statusem strony organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt w następczym postępowaniu administracyjnym, po interwencyjnym odebraniu zwierzęcia. Głównymi motywami orzeczenia były: możliwość obrony przez zarzutami o bezprawne działanie, poważne konsekwencje finansowe niekorzystnego dla organizacji rozstrzygnięcia oraz zmiana przepisów¹⁶, która z uprawnienia organizacji do odbioru zwierzęcia uczyniła obowiązek. Sąd dostrzegł także dwuetapowość procedury. Nie zwrócił jednak dostatecznej uwagi na szczególnie charakter postępowania, którego dotyczy uchwała.

Postępowanie w sprawie czasowego odebrania zwierzęcia właścicielowi lub opiekunowi w przypadku niecierpiącym zwłoki przez upoważnionego przedstawiciela organizacji na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 u.o.o.z. ma charakter dualistyczny, podejmowana decyzja przesądza bowiem o dwóch rozbieżnych kwestiach. Rozstrzygnięcie, czy w danym stanie faktycznym pożądane jest, aby właściciel lub opiekun pozostawał w posiadaniu zwierzęcia nie daje podstaw, aby uznawać organizację za stronę tego postępowania. Można wręcz stwierdzić, że jest to typowa sytuacja, w której organizacja będzie miała prawo do udziału w postępowaniu jako podmiot na prawach strony, po uprzednim wniosku rozpatrzonym pozytywnie. Decyzja, której dotyczy uchwała, nie przesądza jednak tylko o tym.

Drugą płaszczyzną rozstrzygnięcia jest to, czy organizacja zachowała się zgodnie z prawem, czy miała prawo odebrać zwierzę, co bezpośrednio wiąże się z prawem do obciążenia poniesionymi kosztami dotychczasowego właściciela lub opiekuna w myśl art. 7 ust. 4 u.o.o.z. W piśmiennictwie kwestię wykazania poniesionych kosztów również przedstawia się jako argument za koniecznością dopuszczenia organizacji społecznej do postępowania administracyjnego¹⁷. Co więcej, niezasadne odebranie zwierzęcia może rodzić po stronie

¹⁶ Ustawa z 16.9.2011 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2011 r. nr 230 poz. 1373).

¹⁷ P. Ostojski, *Organizacja społeczna jako strona postępowania w sprawie odebrania zwierzęcia na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt*, Przegląd Prawa i Administracji 2019/116, Wrocław 2019, s. 82-83.

organizacji odpowiedzialność cywilną na podstawie art. 417² Kodeksu cywilnego¹⁸, co zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w glosowanej uchwale.

Podsumowując, organizacja społeczna nie ma interesu prawnego w decydowaniu o losie zwierzęcia, mimo że z pewnością ma w tym interes społeczny. Interes prawny organizacji tkwi jednak w tej drugiej płaszczyźnie postępowania – rozstrzygnięciu, czy zachowała się zgodnie z prawem, czy miała prawo odebrać zwierzę. Na tym tle nie budzi wątpliwości również fakt, że organizacja jest podmiotem administrowanym. Przedstawione argumenty rozstrzygają o interesie prawnym organizacji w postępowaniu interwencyjnym.

De lege ferenda można zastanowić się nad sensem stworzenia dwóch postępowań: jednego, mającego na celu ustalenie czy zwierzę powinno być zostać odebrane oraz drugiego, ustalającego czy organizacja społeczna była uprawniona do tego, żeby jej przedstawiciel odebrał zwierzę. Mimo korzyści w postaci większej spójności procesowej, jakie niesie za sobą to rozwiązanie, negatywne skutki realizacji takiego postulatu w sposób oczywisty przesądzają, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Po pierwsze, wydłużony zostałby czas załatwienia sprawy, a po drugie, powstałoby ryzyko zapadnięcia sprzecznych ze sobą rozstrzygnięć (czego nie dałoby się pogodzić z prawem materialnym). Obecny stan prawny wymaga, aby postępowanie było jedno. Jak wskazano jednak wyżej ma ono charakter dualistyczny, co niesie za sobą interes prawny organizacji i jej status strony w całym postępowaniu.

W moim przekonaniu nie należy przypisywać istotnego znaczenia nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt¹⁹, która dotychczasowe uprawnienie do odbioru zwierzęcia przez upoważnionego przedstawiciela organizacji przekształciła na obowiązek, mimo że w piśmiennictwie uznaje się to za zmianę zasadniczą²⁰. Przyjmując, że istnienie obowiązku przyznawałoby status strony w tym postępowaniu, to analogicznie przyznawałby go interes prawny pochodzący z uprawnienia w stanie prawnym sprzed nowelizacji. Niemniej należy w pełni zgodzić się z sentencją uchwały NSA: „W postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 *in fine* u.o.o.z. organizacja społeczna, której statutowym celem jest ochrona zwierząt, a której upoważniony przedstawiciel odebrał zwierzę i zawiadomił o tym wójta (burmistrza, prezydenta miasta), posiada status strony w rozumieniu art. 28 KPA”.

¹⁸ Ustawa z 23.4.1964 r. - Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.), dalej jako „KC”.

¹⁹ Ustawa z 16.9.2011 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2011 r. nr 230 poz. 1373).

²⁰ Na takim stanowisku stoi W. Radecki, *Ustawy o ochronie zwierząt. Komentarz*, Warszawa 2015, s. 85.

Przyjmując istnienie interesu prawnego, konsekwentnie odrzucić należy pogląd o uczestnictwie w postępowaniu organizacji społecznej jako podmiotu na prawach strony. Jak zostało już wyjaśnione, rozwiązanie przewidziane art. 31 KPA będzie właściwe dla standardowej procedury odebrania zwierzęcia. Konstrukcja ta nie jest przeznaczona dla postępowania szczególnego, podyktowanego przypadkiem niecierpiącym zwłoki. Nie ma w nim miejsca na uznanie organu przewidziane przez art. 31 § 2 KPA. Nie może być uznane za prawidłowe ani racjonalne, by organ analizując zasadność udziału organizacji społecznej w postępowaniu rozstrzygał o dopuszczaniu podmiotu do postępowania, w którym ma on interes prawny²¹.

Należy wreszcie rozważyć czy grozi niedopuszczenie organizacji do postępowania administracyjnego. Naturalnie, skazanie jej na ponoszenie konsekwencji działania, którego słuszności nie będzie mogła dowieść w postępowaniu administracyjnym, prowadzić będzie do zmniejszenia aktywności organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt w obszarze interwencyjnej pomocy tym najbardziej potrzebującym. Organizacje społeczne zostały zaangażowane w bezpośrednią ochronę praw zwierząt, jednocześnie jednak ustawodawca zakładał przecież, że możliwości tychże są ograniczone i nie mają one m.in. zasobów, aby skutecznie samodzielnie chronić zwierzęta. Pomoc organizacji społecznych jest ważna i potrzebna. Są to w końcu podmioty, dla których dobro tych stworzeń jest esencją istnienia. Posiadają one wiedzę i chęć do niesienia wsparcia. Z punktu widzenia celowości przepisów organizacja powinna mieć więc możliwość udziału w postępowaniu jako strona lub podmiot na prawach strony. Stan prawny, w którym musi się o to ubiegać, nie gwarantuje uczestnictwa w żaden z wymienionych sposobów.

3. Skutki i wnioski

Zapadłe rozstrzygnięcie ma kolosalne znaczenie dla organizacji społecznych, których celem statutowym jest ochrona zwierząt. Bezpośrednim skutkiem orzeczenia powinno być wyeliminowanie praktyki, w której organizacje społeczne, których uprawnień i obowiązków dotyczy postępowanie interwencyjne, pozbawione są praw strony. W konsekwencji głosowane orzeczenie ma szansę doprowadzić do większej aktywności ze strony organizacji społecznych chroniących zwierzęta w przypadkach niecierpiących zwłoki, skoro zmniejszone zostały niepewność i ryzyko prawne wiążące się z ich udziałem w postępowaniu. Właścicielowi

²¹ Por. także, w podobnym tonie K. Gruszecki, *Udział organizacji ekologicznych w postępowaniu administracyjnym w sprawach ochrony środowiska*, PiP 2002, nr 2, s. 89 i n.

lub opiekunowi zwierzęcia, który nie łamał prawa, nie grozi zaś w wyniku głosowanej wykładni pogorszenie sytuacji.

Nie należy jednak pomijać charakteru uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego. Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi²² podjęte uchwały służą wyjaśnieniu przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych. Niewykluczone, że w przyszłości podjęta zostanie uchwała, w której Sąd stanie na odmiennym stanowisku, lub drobna zmiana przepisów doprowadzi do kolejnej rozbieżności orzeczniczej. Dość przypomnieć, że jak zostało w tej glosie przytoczone, Naczelny Sąd Administracyjny za istotną uznał zmianę z uprawnienia podmiotu do działania na jego obowiązek w tym przedmiocie. Rozsądnym wydaje się zatem postulat do ustawodawcy, aby przyznał on organizacji, której upoważniony przedstawiciel dokonał odebrania zwierzęcia, status strony w następczym postępowaniu administracyjnym. Przedstawione w tej pracy argumenty rozstrzygają, że jest to stan najkorzystniejszy dla losów zwierzęcia, najbardziej sprawiedliwy dla organizacji oraz nie pogarsza sytuacji właściciela (opiekuna), któremu zwierzę zostałoby niesłusznie odebrane.

Summary

The status of the social organization in the proceedings after the animal's seizure. Approval commentary to the resolution of the Supreme Administrative Court of 24 February 2020, ref. no. II OPS 2/19.

In the resolution of the Supreme Administrative Court of 24 February 2020, ref. no. II OPS 2/19, it was ruled that the social organization whose representative has intervened to seize an animal pursuant to Article 7 paragraph 3 of the Animal Protection Act has the status of a party. Some administrative courts granted the organization the status of a party, some of the entity on the rights of a party, and some completely removed it from the proceedings. The author of this commentary agrees with the resolution. However, the justification has been criticized.

²² Ustawa z 30.8.2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.).

The status of a party of the organization and its legal interest should be derived from the dualistic nature of the proceedings, what the Supreme Administrative Court failed to take into account. The effects of the ruling were also analysed, as was the situation of the owner, the organization and the animal itself.

Filip Zieliński-Andrysiak

Absolwent prawa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Studia ukończone z wyróżnieniem. Interesuje się prawem i postępowaniem administracyjnym, związanym zwłaszcza z procesem inwestycyjno-budowlanym.

Bibliografia

1. Borkowski J., Krawczyk A. [w:] *Prawo procesowe administracyjne System Prawa Administracyjnego*, red. R. Hauser, Z. Niewiadomski, A. Wróbel, Tom 9, Warszawa 2020, wyd. 4.
2. Gruszecki K., *Udział organizacji ekologicznych w postępowaniu administracyjnym w sprawach ochrony środowiska*, PiP 2002, nr 2.
3. Kuszlewicz K. [w:] *Ustawa o ochronie zwierząt. Komentarz*, Warszawa 2021, Legalis, art. 7.
4. Matan A., *Zasada uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli*, [w:] *Postępowanie administracyjne ogólne*, G. Łaszczyca, C. Martysz, A. Matan, Warszawa 2003.
5. Nędzarek A., *Formy udziału w postępowaniu administracyjnym organizacji społecznej jako przedstawiciela interesu społecznego*, ZNSA 2015, nr 5.
6. Nędzarek A., *Znaczenie udziału organizacji społecznej w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób*, ZNSA 2014, nr 4.
7. Ostojski P., *Organizacja społeczna jako strona postępowania w sprawie odebrania zwierzęcia na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt*, Przegląd Prawa i Administracji 2019/116, Wrocław 2019.
8. Radecki W., *Ustawy o ochronie zwierząt. Komentarz*, Warszawa 2015.

9. Szewczyk E., Szewczyk M., *Status organizacji społecznej w postępowaniu prowadzącym do wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 in fine ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Glosa do uchwały NSA z dnia 24 lutego 2020 r., II OPS 2/19, OSP 2020, nr 9.*
10. Szubiakowski M., *Dopuszczenie organizacji społecznej do postępowania przed sądem administracyjnym w sprawach podatkowych, ZNSA 2020, nr 2.*